

Gedenkteken 'Joodse scholen' onthuld in Jekerstraat

Op zondag 18 februari 2018 werd een gedenkteken onthuld voor gedeporteerde Joodse kinderen en leerkrachten van twee voormalige Joodse scholen in de Jekerstraat in Amsterdam-Zuid.

Ongeveer duizend Joodse kinderen en leerkrachten zaten van 1941 tot 1943 verplicht op de Joodsche Scholen 10 & 11. Velen zijn in concentratiekampen gestorven. Hoeveel kinderen de Holocaust hebben overleefd is niet bekend, omdat er geen namenlijst is. Dit vindt initiatiefnemer Sarah Oostenbrink juist zo erg. "Ik werk in het pand, maar van het hele drama is niks zichtbaar. Dat is onvoorstelbaar. Deze kinderen en leerkrachten mogen niet worden vergeten."

De Joodsche School 10 heette voor de Duitse bezetting nog de *Michel de Klerkschool*, en de naastgelegen School 11 *De Vondelschool*. Oud-leerling John Blom heeft op de Vondelschool gezeten en kwam spreken. Hij is van zijn familie de

• De nieuwe gedenkteken dat werd opgehangen aan de gevel van Jekerstraat 84. (Foto: Roverstudio.nl).

enige die aan de concentratiekampen wist te ontkomen door uit de rij voor de Hollandse Schouwburg te stappen.

Schrijver Guus Luijters was de andere spreker op die dag. Hij schreef het boek *In Memoriam*, waarmee hij 1948 gedeporteerde kinderen tijdens de Tweede Wereldoorlog weer een naam en een gezicht probeerde te geven.

Door: Sarah Oostenbrink (*Het Parool*)

Artikel-2-uitkeringen fors verhoogd in de komende drie jaren

Als resultaat van recente onderhandelingen van de Claims Conference met de Duitse overheid zullen de Artikel-2-uitkeringen in de komende drie jaren met 53,6% stijgen en wel van € 352 per maand naar € 541 per maand.

De Claims Conference onderhandelings delegatie: Executive vice-president, Greg Schneider; 'Special Negotiator', ambassadeur Stuart Eizenstat; Co-Chair, Roman Kent en ambassadeur Reuven Merhav. (Foto: claimscon.org)

De eerste verhoging tot € 415 begint op 1 januari 2019. Dit betekent dat u op deze datum een bedrag van € 1.245,- kunt verwachten.

Voorzitter Flory Neter heeft deze berichten nogmaals gecontroleerd en via een telefoongesprek met de Claims Conference in New York bevestigd gekregen.

Gewijzigde criteria

Voorts werd gepubliceerd dat de criteria voor betalingen uit het Child Survivor Fund enigszins zijn gewijzigd. De voorwaarde dat men als kind 6 maanden ondergedoken moest zijn geweest of onder valse identiteit hebben geleefd, is teruggebracht van zes maanden tot vier maanden.

Meer en uitgebreidere informatie zie: <http://www.claimscon.org/2018/07/negotiations-nets-additional-funding/>

Noot van Henry Neeter (redacteur VBV/Info):

"... Ik heb van 1946 t/m 1952 op de Vondelschool gezeten. Zes jaar in dezelfde schoolbanken als de kinderen die zijn omgebracht. Niemand heeft hier ooit over gesproken – niet tegen ons kinderen – niet tegen mijn ouders, hoewel die bevriend waren met het 'Hoofd der School'.

Pas tijdens onderzoek voor het VBV over de getto's in de dagboeken van de Joodse Raad kwam ik dit feit tegen. Ik was geschokt en nog altijd huilt mijn hart!"

Als vanouds ben ik u een samenvatting schuldig van onze activiteiten waarbij ik kan vertellen dat er eigenlijk niet zo veel is veranderd sinds wij van Vereniging zijn overgegaan naar een Stichting. De activiteiten zijn veelvuldig en om tot dit overzicht te komen hanteer ik de laatste notulen van 2 juli jl. want wegens vakanties hebben wij tijdens de maanden augustus en september niet vergaderd.

Bij enkele bestuursleden bestond de wens om in gezamenlijkheid m.b.t. antisemitisme op te treden met andere, aan het VBV verwante, organisaties. Een meerderheid voelde daar echter niet voor. Wel zullen er contacten worden gelegd met APAC (American Israël Affairs Committee) en WJC (World Jewish Congress). De vraag daarbij zou moeten zijn: *Wat doen deze organisaties met opkomend racisme?*

Verwezen wordt naar een conferentie in Florence waarbij met name antisemitisme uitgebreid aan de orde kwam. Ook Nederland is bij deze conferentie vertegenwoordigd geweest. Ook wordt het idee gelanceerd om het Europese Parlement te benaderen. Maar aangezien het VBV-bestuur betwijfelt of dat enig nut of effect zal hebben wordt er besloten om Katharina von Schnurbein (Europese coördinator voor de bestrijding van antisemitisme) te benaderen. Ook zij was aanwezig bij dit congres in Florence.

Petitie over de fiscus en de gettoutilkeringen

De petitie werd op 22 mei jl. door een delegatie van het VBV-bestuur samen met mr. Ronald Vecht en zijn moeder mevrouw Prenzlau aangeboden aan de Tweede Kamer Commissie Financiën. Vrijwel de gehele commissie was daarbij aanwezig. Wat zelden voorkomt en wat als heel bijzonder werd ervaren: de gevraagde fiscale aanpassingen en vrijstellingen waren bij monde van Staatssecretaris Menno Snel al toegestaan op de vrijdag daarvoor.

De teruggave en/of verrekening van belasting/premieheffingen lijken nu al probleemloos te verlopen ondanks dat een officieel uitvoeringsbesluit nog moet worden verzonden vanuit het ministerie.

Nieuw bestuurslid: mr. Robert Berendsen

Robert Berendsen is inmiddels benoemd tot lid van het VBV-bestuur. Wij zijn hier erg gelukkig mee want onze innige wens om een jonger bestuurslid te benoemen hiermee in vervulling gegaan. Robert was werkzaam bij Boekel De Neree advocaten en notarissen. Hij heeft daar o.a. de afdeling incassorecht opgezet. In 2005 werd hij beedigd als advocaat en staat in zijn prak-

tijk zowel ondernemers als particulieren bij op het gebied van huurrecht, arbeidsrecht, ondernemingsrecht en incassozaken.

Tweede generatie (2G)

Aangezien het onmogelijk is om alle activiteiten zelf aan te sturen werden diverse werkgroepen geformeerd die deeltaken krijgen toegewezen.

Wergroep 2G: Onder meer dienen de noden van de 2G te worden geïnventariseerd. De werkgroep die dat op zich gaat nemen bestaat uit Elly Sijes, Jeta Leeda en Robert Berendsen. Tijdens een discussie werden ideeën gelanceerd over hoe die doelgroep moet worden bereikt en hoe deze is te interesseren voor onder meer de eigen cultuur. Deze is vele jaren ondergesneeuwd gebleven en feitelijk vrijwel geheel vergeten.

Als voorbeeld wordt onder meer 'taal' genoemd; woorden en uitdrukkingen zijn er -weliswaar schaars- nog wel maar zijn bij de huidige generatie steeds minder bekend terwijl de grammatica wel in zijn geheel is verdwenen. In dit verband worden de publicaties van Beem -onder meer 'Resten van een taal'- genoemd.

Taal wordt gezien als mogelijk aanknopingspunt om 2G & 3G te doen interesseren voor de eigen cultuur. Men denkt via die route deze doelgroep(-pen) dan ook te kunnen bereiken voor de eigen problematiek. De vraag is of het VBV t.b.v. nieuwe generaties moet blijven voortbestaan en wat die rol van het VBV zou moeten zijn. Dat laatste is natuurlijk de kernvraag maar die vraag kan pas worden beantwoord als alle facetten zijn onderzocht.

VBV-nieuws & vormgeving

Het bestuur is druk doende om samen met Robert Vermolen het logo en beeldmerk van een nieuw en fris elan te voorzien. Vele ideeën en voorstellen passeerden de revue maar tot een eensluidende besluit is men nog niet gekomen. Uiteraard wordt dit vervolgd waarna wij u uiteraard op de hoogte zullen brengen.

Nederlandse Spoorwegen

Er hebben ons verzoeken bereikt om ons als VBV in te zetten voor eventuele resttutiegelden van de Nederlandse Spoorwe-

• Ondertekening van Stichtings-akte bij de notaris door Flory Neter en Jeta Leeda.

gen. Er is zelfs een draaiboek gemaakt t.b.v. een te hanteren route. Het project ligt echter nu nog in handen van initiatiefnemer Salo Muller maar mocht dit mis gaan dan zijn Henry Neeter en Joop Metz bereid om daar hun schouders alsnog onder te zetten.

Roofdiamanten

Wil Groen legde als eerste contact met Paul Post in Driehuis, een contact dat tot stand kwam tijdens het traject met de petitie. Paul Post heeft uitgebreid onderzoek gedaan naar verloren diamanten die van diamantairs werden gestolen.

Flory, Wil en Eddy hebben daarna uitgebreid met Paul overlegd over zijn onderzoek naar grote partijen diamanten die in de oorlogsjaren door de Nazi's waren confiscieerd.

Wil Groen meldt daarover dat er feitelijk drie stromen diamanten zijn, te weten; 1) diamanten t.b.v. sieraden (geslepen en ongeslepen), 2) diamanten in juwelen en, 3) industriediamanten welke werden gebruikt voor een Sperrstempel.

Paul heeft onderzoek gedaan naar de categorie, genoemd onder 1), mede omdat zijn vader destijds verbonden was aan het centrale registratiekantoor waar diamantairs hun voorraden in moesten leveren. Deze informatie uit zijn dagboeken uit de oorlogsjaren met aantekeningen en verklaringen over de registraties, werden neergelegd in een boek onder de titel 'De diamantenroof'.

Paul Post heeft ontdekt dat met name diamanten van joodse diamantairs die in de oorlogsjaren werden vermoord, zijn verdwenen en via de route Zwitserland naar Zuid-Amerika uiteindelijk in de USA terecht zouden zijn gekomen. Centrale figuur hierbij bleek de Duitse Nazi Friedrich Kadgien. De zoektocht strandde voorlopig in de USA wegens gebrek aan medewerking van de instanties.

Het verhaal wordt nog wat interessanter nadat contact is gezocht met een diamantair wiens oom destijds een uitgebreide brief heeft geschreven met adviezen en documentatie; ook deze brief is in bezit van Post. Centrale vraag is wat er is gebeurd met de ingevorderde diamanten van ver-

moorde joodse diamantairs die dus nooit terugkwamen om hun bezittingen op te eisen.

Andere contacten

In de afgelopen periode is er veelvuldig contact geweest met het NIW over de kwestie Jacques Barth. Laatst genoemde heeft gemeend om wegens het artikel dat er over hem is verschenen in een van de meest recente nummers wederom naar de politie te moeten stappen omdat aangifte te doen van smaad en mogelijk ook laster. Ik vraag mij af hoe vaak Barth nog de politie lastig valt. Immers ook het Leids Universitair Medisch Centrum heeft verdere samenwerking per direct beëindigd. Het Leidsch Dagblad meldt: "Een cardioloog, Jacques Barth (69) uit Santpoort-Zuid, heeft zich in 2016 en 2017 voorgedaan als hoogleraar epigenetica aan het LUMC. Hij was echter alleen gastmedewerker in de onderzoeksgroep van hoogleraar psychotrauma Eric Vermetten. Nadat de Raad van Bestuur dit ontdekte, is hij hierop aangesproken en weggestuurd". Ik hoop echter dat dit hoofdstuk nu is afgerond en dat het onderzoek zoals Barth zich dat voorstelt kan worden voortgezet door wetenschappers met de juiste kwalificaties.

JMW en VBV

Er is een regelmatig contact met JMW over lopende zaken waarbij is afgesproken dat het VBV doet waar het voor is opgericht en zich niet bezig zal houden met regulier maatschappelijk werk maar ook dat het VBV de klachten die zij daarover ontvangt meldt bij JMW en niet zelf probeert hulp te verlenen. Dit traject is in de afgelopen periode ingezet en het schijnt gelukkig te werken. Wij zijn erg gelukkig met deze sterk verbeterde relatie met JMW.

Getto-uitkeringen

Het aantal aanvragen voor de getto-uitkeringen loopt langzaam terug. In de laatste drie jaar hebben wij zeer veel aanvragen samen met de firma Weber uit Tel Aviv tot tevredenheid kunnen afronden.

Nu aan het eind van dit traject zijn wij ervan overtuigd dat de meeste rechthebbenden werden bereikt. Mensen die menen alsnog rechthebbend te zijn kunnen natuurlijk altijd contact met ons opnemen.

Ik besluit met verwijzing naar de berichtgeving op de website van het VBV over de afschaffing van de fiscale heffingen voor hen die de getto-uitkeringen ontvingen.

Het VBV komt op voor de belangen van vervolgingslachtoffers als groep en beschouwt zich als 'vakbond' voor vervolgde overlevenden van Tweede Wereldoorlog.

Wat We Doen

Het VBV geeft haar belanghebbenden advies en voorlichting en maakt hen wegwijs in het doolhof van artikelen en bepalingen en de Wet Uitkeringen Vervolgingslachtoffer 1940-1945 (WUV). Om zaken rond de uitvoering van de WUV verbeterd en/of vereenvoudigd te krijgen voert het VBV geregeld overleg met:

- het ministerie waaronder WUV ressorteert
- de Pensioen- en Uitkeringsraad
- de stichting 1940-1945
- het Centrum '45
- de stichting Joods Maatschappelijk Werk

- de stichting Pelita
- stichting de Ombudsman

Het VBV heeft reeds veel bereikt in zijn bestaan. Bijzonder trots zijn wij op het bereiken van twee in het oog springende zaken;

- Het herzien en verbeteren van de dubbele AOW aftrek.
- In het kader van de Joodse Tegoe-den, zorgde uitsluitend de bemiddeling van het VBV ervoor, dat de z.g. Maror-gelden ook daadwerkelijk individueel werden uitgekeerd.

Kom naar de jaarlijkse bijeenkomst & informatiedag 2019

De jaarlijkse donateurs-bijeenkomst van stichting VBV vindt plaats op **zondag 28 april 2019** in Hotel Casa te Amsterdam om 10.30 uur. Meer informatie volgt in het aankomend voorjaarsnummer van de VBV/Info.

Check ook de website: vbvinfo.nl

Noteer deze datum alvast in uw agenda!

Nalatenschap puur voor de toekomst

Ook u kunt iets goeds nalaten voor de toekomst. Het voortbestaan van uw VBV; om uw belang én dat van de tweede generatie te behartigen.

Voor een persoonlijk en vertrouwelijk advies kunt u telefonisch terecht bij:
Hans Vos 06 50920131
Flory Neter-Polak 06 53245772

+++ UIT DE PERS +++

‘Red Card for Hate’

Voetbalclub Chelsea en het World Jewish Congress hebben aangekondigd dat ze een internationale top bijeenroepen om racisme in de sport te bestrijden.

Het evenement, dat volgend jaar in Parijs wordt gehouden, zal sportministers en andere overheidsfunctionarissen van over de hele wereld verzamelen, samen met de leiders van nationale voetbalbonden, hoofden van grote voetbalclubs, voetballers, VN-agentschappen en vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld. De aankondiging werd gedaan tijdens een exclusieve VIP-cocktailreceptie in het huis van ambassadeur Ronald Lauder in New York City, dat werd gehouden om "Red Card For Hate" te promoten, een Chelsea-WJC-initiatief dat tot doel heeft een wereldwijde dialoog te bevorderen om alle vormen van haat in sport. (Bron: FC Chelsea)

ILAN HALIMI-prijs

Het Franse ministerie van Cultuur heeft een nieuwe prijs voor initiatieven tegen antisemitisme - ter ere van Ilan Halimi (de 23-jarige Parijse jood die in 2006 werd ontvoerd, gemarteld en vermoord door een ciminele bende) - die hem greep in de veronderstelling dat Joden rijk genoeg zijn om losgeld te betalen. Projecten - gerund door jongeren onder de 25 jaar - met als thema bestrijding van racisme en antisemitische stereotypen; kunnen met de prijs worden beloond. De deadline voor inzendingen voor de eerste prijs is 22 november. (Bron: Ronny Naftaniel/Facebook)

VOOR U GESPOT...

BOEK | ‘Kinderen met een ster’

Het boek ‘Kinderen met een ster’ van Martine Letterie en Rick de Haas is nog steeds in de race voor de Thea Beckmanprijs. Het boek staat nu op de shortlist.

‘Kinderen met een ster’ is geschreven door Martine Letterie, in samenwerking met Herinneringscentrum Kamp Westerbork, omdat steeds jongere kinderen het kamp bezoeken. De verhalen zijn gebaseerd op verhalen van mensen die de oorlog als kind MET EEN STER meemaakt.

De Thea Beckmanprijs is de jaarlijkse bekroning voor het beste historische jeugdboek.

De jury zoekt naar goed geschreven verhalen die een historische insteek hebben.

Hiermee hoopt de Thea Beckmanprijs historische jeugdboeken meer onder de aandacht te brengen.

THEATER | ‘Aan de andere kant’

Onverwerkte emoties komen los bij Nederlands-Molukse theatervoorstelling ‘Aan de andere kant’. Afgelopen maanden zijn op het terrein van Kamp Westerbork filmopnames gemaakt voor deze theaterproductie. Het gaat hier om een theater-drieluik over Molukkers in Nederland.

Een gedeelde geschiedenis van wederzijdse pijn en onbegrip, maar ook van het van elkaar leren en ontdekken. Dit eerste deel van het drieluik heet ‘Een tijdelijk verblijf’ en wordt in september op verschillende locaties in Noord-Nederland opgevoerd. Hierin zijn beelden van het kampterrein te zien.

Scene-foto ‘Aan de andere kant’.
(Foto: De Eemskrant.nl/Joshua Keller)

IN MEMORIAM

Tijdens een korte vakantie bereikte ons het trieste bericht van het overlijden van Gerrit Goudekettering. Voor een ieder die hem kende was Gerrit gewoon Gerrie en voor ons allen binnen het VBV was hij het bijna 'eeuwige' VBV-bestuurslid.

Gerrie trad pas vorig jaar af tijdens het traject waarbij de verenigingsvorm werd verruild voor Stichting VBV. Het was het tijdstip waarop Gerrie inmiddels de hoge leeftijd van 93 jaren had bereikt en zelf bijna echt eeuwig was geworden.

Nu dus het moment waarop mijn medebestuurders en ikzelf afscheid moeten nemen van een heerlijk mens waar wij altijd op konden bouwen, iemand met kennis van zaken en een geheugenkompas waarop je kon varen mede dankzij zijn lange staat van dienst.

Gerrie was een van de twee heren die mij ooit in het verre verleden benaderden met de vraag of ik voorzitter van het VBV wilde worden. De ander, Joop Beem, was de toenmalige secretaris. Joop van Vlies was de toen zeer gewaardeerde voorzitter die kort daarvoor kwam te overlijden; men zat met de handen in het haar. Zelf was ik net afgetreden als voorzitter van de Federatie Nederlandse Zionisten en men was kennelijk bang dat ik mij zou gaan vervelen.

Ik had geen idee wat ik mij voor moest stellen van een voorzitterschap van het VBV, maar de doelstellingen en de doelgroep spraken mij aan; niet in de laatste plaats omdat ook ik tot diezelfde doelgroep behoor.

Ik was de eerste vrouw in dit bestuur en een hele lastige ook en Bob Steinmetz had zo zijn bedenkingen. Een vrouw die de zeer gewaardeerde journalist en redacteur van het Parool zou moeten inspireren en die nog zou moeten schrijven in het VBV-Nieuws? Het was voor hem, zeker in het begin, een brug te ver. Al mijn stukken werden herschreven en mijn creativiteit werd toegedicht aan die van mijn man. Dat waren nog eens tijden.

Gerrie echter had echter geen enkele reserve. Hij was zowel voorkomend als meedenkend. Zaken zoals het Ma-

Gerrit Goudekettering

—
23 augustus 1924
24 september 2018
—

ror-traject vond hij echter te emotioneel; die waren regelrecht gerelateerd aan het eigen verleden en pijnlijk. Bob daarentegen had de idee dat het VBV de risee van de Joodse gemeenschap zou worden als wij tegen de wensen van onder meer de kerkgenootschappen in zouden gaan. Ondanks alle perikelen bleef Gerrie steeds trouw aan zijn principes en stond onvoorwaardelijk achter de ingeslagen weg. Door

zijn goede geheugen kwamen wij op historische feiten die wij zonder die input van Gerrie nooit zouden hebben geweten en kunnen gebruiken.

Jarenlang was Gerrie de spil van het administratieve gedeelte van onze organisatie; samen met zijn schoonzoon zette hij een professioneel boekhoudkundig programma op dat jarenlang probleemloos kon worden gebruikt. Delen daarvan worden nog steeds door kantoor BWF (Boekhoudburo West-Friesland) ingezet.

Gerrie, soms met zijn vrouw Kitty, was en bleef altijd mijn steun en toeverlaat, waar ik altijd in wat slordige grote contouren aan denk; Gerrie was de fijn-slijper, Gerrie was exact en precies tot op het bot.

Tijdschriften, brieven, pamfletten, en alles wat het VBV ontving werden door Gerrie gelezen, bijna gespeld en indien nodig van commentaar voorzien waarna deze dan weer werden behandeld tijdens de bestuursvergaderingen. Hij wees met een precisie van een schoolmeester op datgene wat voor het VBV van belang kon zijn.

In mijn ogen en in mijn herinneringen blijft Gerrie altijd de kleine chique man die zijn leven consequent, vol compassie, met accuratesse en met veel liefde leefde.

Voor mij was Gerrie een held, onlosmakelijk verbonden met het VBV en vergelijkbaar met hoe ik zelf daar steeds mijn ziel en zaligheid in heb gelegd en leg.

Afgelopen december hebben wij samen met het voltallige bestuur op een intieme en gezellige wijze afscheid genomen van Gerrie en zijn bestuurslidmaatschap uitgeluid samen met zijn kinderen en hun partners, waarbij uiteraard ook de partners van bestuurders en oud bestuurders aanwezig waren. Gerrie heeft daar nog van kunnen genieten en voor ons allen blijft dat als een hele fijne herinnering bewaard.

Wij wensen de kinderen en kleinkinderen van Gerrie heel veel sterkte en ik herhaal het nog maar eens: Gerrie was een heerlijk mens die ik de rest van mijn leven zal missen en daarmee zeg ik geen woord te veel.
Namens het bestuur, Flory Neter

JODENJACHT

Dien nacht reden de wagens weer.
En keer op keer
Scheurde de stilte van slagen
en vloeken.
ze waren weer Joden aan
't zoeken.

Nu zijn ze bij De Vries, dan
Levi en dan wij.
Wij zijn de derde in onze rij.
Misschien laten ze ons nog
vannacht.
De wagen is klein en bij de Vries
zijn er acht.

Nu zijn ze bij Levi en dan, dan wij.
Moeder zegt soms, dat ze blij
Zal zijn als ze eindelijk komen.
Vader, zouden we niet weg
kunnen komen?

Hoor! De motor slaat aan! Ze
rijden voorbij!
Vader, wij, wij zijn nog vrij!
Misschien komen morgen de
Engelschen, dat
Zou heerlijk zijn, dan ... Vader,
toe, zeg eens wat...

Vader, je huivert, je handen beven!
Zoo!... We moeten, 'ns...
Nee, nee ik wil leven!
Vader, we hebben toch niets
gedaan!
Misschien, dat ze ons zullen
laten gaan...

Dien, nacht reden de wagens
voorbij
Zij waren de derde in hun rij.
En bij De Vries daar waren er acht.
Dat heeft ze gered voor een
dag en een nacht.

Dat heeft ze bevrijd van al
hun zorgen.
Dien volgende morgen
Werd daar den melkboer niet
opengedaan.
Zij waren den vrede des doods
in gegaan.

Remember; it didn't start with gas chambers.
It started with politicians **dividing the people** with
'us vs them'. It started with **intolerance and hate**
speech and when **people stopped caring**,
became desensitized and turned a blind eye.

POGROM

Het woord 'pogrom' (Russisch: vernietigen, verwoesten) wordt gebruikt voor gewelddadige aanvallen op bepaalde groepen; etnisch, religieus of andere soorten, die vooral worden gekarakteriseerd door de vernietiging van hun omgeving (huizen, bedrijven, religieuze centra). Vaak gaan pogroms vergezeld met fysiek geweld tegen en zelfs moord op een bevolkingsgroep met de bedoeling om die groep te intimideren en zodoende te verdrijven of

te dwingen zich te assimileren met de omgeving.

Tegenwoordig wordt het woord "pogrom" steeds vaker in een ruimere zin gebruikt voor alle bloedige onlusten met een duidelijk etnische dimensie, bijvoorbeeld de vervolging van Armeniërs in het Ottomaanse Rijk, de Pogrom van Istanboel gericht tegen de in die stad wonende Grieken in 1955, de etnische zuiveringen in de landen van het voormalige Joegoslavië, vervolgingen van moslims en

sikhs in India, vervolgingen van Chinezen in Vietnam, Cambodja, Laos, Indonesië, Maleisië, Thailand en dergelijke en de vervolging van Tutsi's door Hutu's in Rwanda. Begin december 2008 bezigde Ehud Olmert de term om het geweld te beschrijven dat religieuze joden op de Westelijke Jordaanoever gebruikten tegen de Arabische bevolking uit onvrede over een ontruiming.

(Bron: Wikipedia)

Magen David Adom
Voor medische hulp in Israel

giro 36 49 483 bank 33 62 54 067
Stichting Magen David Adom Nederland
Postbus 34, 3155 ZG Maasland

Het VBV is bezig om te onderzoeken wat de **noden** zijn van de tweede generatie

Mijmeringen over generatie na ons

Ik fiets langs de dijk, op weg naar Hoorn. Wind, zon en heel veel kite-surfers. Mijn hoofd wordt leeg maar loopt tegelijk weer vol met gedachten. Gedachten over wat het verschil is tussen de eerste, de tweede en de derde generatie. Een vraag dringt zich op. Bestaat die scheidslijn eigenlijk wel?

Wij geven onze genen door van generatie op generatie en op deze wijze zou je kunnen bevelen dat je bij de geboorte van kinderen eigenlijk opnieuw wordt geboren. Je krijgt een nieuwe kans om jouw kinderjaren te beleven, maar dan vanuit een ander perspectief. Ons genetisch materiaal is onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Het VBV is bezig om te onderzoeken wat de noden zijn van die tweede generatie en langzaam bekruipt mij het gevoel hoe onmogelijk het is om generaties los te koppelen.

Om onze wereld opnieuw van contouren te voorzien, om onze wereld te verbinden en om voor ons aller nageslacht de verbindende lijn te herstellen zullen wij onze eigen betrokkenheid moeten analyseren en los moeten koppelen van onze ervaringen door opnieuw te kijken naar de historie, naar onszelf en naar ons nageslacht.

Misschien ben ik kort door de bocht en daarvoor bied ik op voorhand mijn excuses aan maar als wij willen verbinden in plaats van verdelen, zullen wij moeten begrijpen dat die ouders, die kort na de oorlog begonnen met bouwen aan een nieuw leven, niet zo veel keus hadden.

Wat moesten zij? Hun kinderen deelgenoot maken van hetgeen zij zelf niet eens konden verwoorden? Hoe konden zij met hun kinderen ervaringen delen waarvoor

zij zelf geen woorden hadden? Wat voor keus had de vader die zich begroef in zijn werk en ogenschijnlijk geen aandacht had voor zijn gezin? Wat voor keus had de moeder die zo beschadigd was dat zij haar kinderen alle verjaardagen van haar vermoorde familieleden inprentte zodat deze nu meer dan 70 na dato nog steeds de verjaardagen kan opdreunen?

Als je uitgaat van een eeuwenlange ketting van genen, zijn wij als naoorlogse generatie bezig om het scheppingsverhaal te herschrijven. Er was licht en er was duisternis. Het licht was dag en de duisternis was nacht. Wij zijn bezig om na de duisternis de dag opnieuw uit te vinden.

Dat kan niet in een generatie. Ieder generatie zal niet meer dan een uur op weg naar het licht zijn. Ik ben niet somber en mijn leven is een aaneenschakeling van vreugde maar ik heb niet de illusie dat de pijn na een generatie kan zijn verdwenen.

Er was licht en duisternis, dat wordt ons geleerd, maar dat die duisternis Auschwitz/Sobibor heette past niet in het menselijk bevattingsvermogen.

In mijn overpeinzing zijn wij onlosmakelijk met elkaar verbonden. Er valt onze ouders niet te verwijten dat zij steken hebben laten vallen, hun ouderschap werd immers gegrondvest op as. Wat was hun referentiekader? Zij zijn de herrijzende fe-

niksen en hun kinderen de kuikens. We moeten opnieuw leren vliegen en dat duurt nog wel een paar generaties en 'De vraag' is hoe?

Het antwoord ligt niet gelegen in verwijt maar in het begrijpen dat wij allen onderdeel zijn van hetzelfde pijncentrum. We zijn er nog lang niet. Zij, die zeggen dat er geen naoorlogse generatie met problemen bestaat, begrijpen niets van de evolutie van de mens.

Wij zijn de kinderen van overlevenden van de hel en dat is een uiterst gecompliceerde start op weg naar de werkelijke bevrijding.

De pijn is als de steen die kringen maakt in het water. Kringen die steeds maar verder van de kern gaan om uiteindelijk te verdwijnen.

De naoorlogse generaties zijn het wonder van de eerste generatie op weg naar de losmaking van het leed. Dit lijkt misschien een zware opgave maar een andere keus hebben wij niet anders krijgt heer Adolf postuum zijn zin.

Ook ik had een moeizame relatie met mijn moeder maar wat heb ik nu een heimwee naar haar kookkunst. Koken was haar manier om haar moederschap te bewijzen. Als kind kon ik dat niet invoelen en dacht ik nooit in de voetsporen te kunnen treden van haar omge-

komen nichtjes die naarmate mijn moeder ouder werd, steeds mooier en genialer werden. Maar ik ben ontegenzeggelijk haar dochter. Daar kan geen teleurgestelde jeugd iets aan veranderen. Van generatie op generatie dat is wat het is.

"... Maar als wij willen verbinden in plaats van verdelen, zullen wij moeten begrijpen dat die ouders, die kort na de oorlog begonnen met bouwen aan een nieuw leven, niet zo veel keus hadden..."

Samen schrijven wij de kroniek van onze familie. De ene kroniek verschilt van de andere maar het blijft een kroniek. Voorlopig zijn we nog niet klaar en werken wij gezamenlijk aan een happy end van ons familieverhaal.

Flory Neter

Min. van Financiën: "Uitkeringen die fiscaal vrij zijn vanaf 01-01-2016"

• Bijeenkomst op het ministerie van Financiën met mevrouw Prenzlau, haar zoon advocaat Ronald Vecht (links), staatssecretaris Snel (midden), VBVB-bestuursleden Henry Neeter en Flory Neter en Eddy Neter (rechts).

[Dit is een publicatie in samenwerking met het ministerie van Financiën]

Vrijdag 8 september was het VBVB-bestuur uitgenodigd voor een overleg op het Ministerie van Financiën in Den Haag. Ambtelijk Financiën en VWS ontvingen de afvaardiging van het VBVB-bestuur en mr. Ronald Vecht. Onderwerp was de reeds op 18 mei van dit jaar verzonden kamerbrief van Staatssecretaris Menno Snel en Staatssecretaris Paul Blokhuis waarin is aangegeven dat de getto-uitkeringen en de uitkeringen op grond van het 'Bundesentschädigungsgesetz' met terugwerkende kracht vanaf 2016 fiscaal worden vrijgesteld voor de ontvangers van de uitkering.

Tijdens het buitengewoon plezierige overleg werd uitgelegd dat de regelgeving in concept klaar is, maar dat er nog wel een traject is te gaan om het besluit uit te voeren. Vanaf het moment van inwerkingtreding kan worden verzocht om betaalde belasting te verrekenen of terug te betalen en -indien van toepassing- ook herbe-

rekening van premieheffingen met herziening van de daarvan afhankelijke toeslagen. Om hierbij behulpzaam te zijn is de Belastingdienst voornemens om de betrokkenen persoonlijk te benaderen. In het voorjaar van 2019 ontvangen deze mensen daarvoor een brief van de Belastingdienst. Zodra deze brief van de Belastingdienst gereed is, wordt deze ook aan het VBVB toegezonden. Publicatie daarvan vindt u onder meer ook op deze website. Voorts werd verzocht de brief van de Belastingdienst af te wachten. Bij volgende aangiften dienen de bovengenoemde uitkeringen niet meer te worden opgegeven en dus geheel buiten beschouwing te blijven.

In het kort:

De hierna genoemde uitkeringen zijn met terugwerkende kracht vanaf 2016 fiscaal vrijgesteld voor de ontvangers van de uitkering en behoeven niet meer in de aangifte te worden vermeld:

- Uitkeringen op grond van de 'Gesetz zur Zahlbarmachung von Renten aus Beschäftigungen in einem Ghetto'; (getto-uitkeringen) en
 - Uitkeringen op grond van het 'Bundesentschädigungsgesetz' (BEG-uitkeringen)
- Indien u een van deze uitkeringen ontvangt, wordt geadviseerd om de brief van de Belastingdienst af te wachten voordat u om teruggave of verrekening verzoekt bij de Belastingdienst.

Voor diegenen onder U die in 2014 en 2015 wel zijn aangeslagen voor deze uitkering bestaat de mogelijkheid – VOOR 31 DECEMBER 2018 – om middeling aan te vragen bij de belastingdienst. Een makkelijk hulpmiddel is de volgende internetsite:

www.belastinghelden.nl/middeling
U kunt hier over 5 jaren uw inkomen en aanslag opgeven. Het programma berekent vervolgens over welke jaren het gunstigste is om te middelen en hoeveel geld u terug kunt krijgen (uiteraard na aftrek van de kosten die de Belastingdienst hiervoor rekent.)

Nieuw bestuurslid VBVB:

Robert Berendsen

Robert Berendsen is inmiddels benoemd tot (gevoon) lid van het VBVB-bestuur. Wij zijn hier erg gelukkig mee want onze innige wens om een jonger bestuurslid te benoemen hiermee in vervulling gegaan. Robert was werkzaam bij Boekel De Neree advocaten en notarissen. Hij heeft daar o.a. de afdeling incassorecht opgezet. In 2005 werd hij beëdigd als advocaat en staat in zijn praktijk zowel ondernemers als particulieren bij op het gebied van huurrecht, arbeidsrecht, ondernemingsrecht en incassozaken.

Verbond Belangenbehartiging Vervolgopgelaatzen **vbvb Nieuws**

Maak de vuist van Stichting VBVB groter!

Maak uw kennissen (nu) donateur!

Bel naar onderstaande nummer:

Telefoon/fax +31(0)229 503 519

E-mail: info@vbvinfo.nl

Bank/IBAN: NL47 INGB 0005 0632 53

BIC: INGBNL2A

Donaties: U kunt een jaarlijkse (lidmaatschap was 40 Euro), een doorlopende of eenmalige donatie van maken.

Nr. 98 | Najaar 2018 | Postadres VBVB: Dorpsweg 129-A-8, 1697 KJ Schellinkhout

Copyright © 2018 | VBVB. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder vooraf schriftelijke toestemming van het VBVB.

Bestuursleden Stichting VBVB

Flory Neter - voorzitter
Jeta Leeda-Hellendall - seretaris
Hans Vos - penningmeester
Robert Berendsen, Wil Groen,
Joop Metz, Henry Neeter en
Ellie Seijes-Krukziener

Redactie Henry Neeter, Eddy Neter
Vormgeving www.roverstudio.nl
Drukwerk De Meeuw

Aanvragen notulen?
info@vbvinfo.nl

www.vbvinfo.nl info@vbvinfo.nl